

i Praksis har vist sig befordrende for hygiejniske Fremskridt.

Naar man som Hovedregel har undtaget Lægemedler, hvis Salg er forbeholdt Apotekerne, fra Lovens Bestemmelser, er det, fordi disse Midler i Henhold til Apotekerlovgivningen er underkastet særlig Kontrol, der udøves af de farmaceutiske Visitatorer.

Til § 2.

Reglerne i denne Paragraf finder Anvendelse ikke alene paa egentligt Salg, men ogsaa i Tilfælde, hvor der foreligger Overdragelse uden Vederlag eller Bytてhandel.

Der er dog intet til Hinder for, at et Levnedsmiddel, der omfattes af Reglerne i denne Paragraf, sælges eller overdrages til andre for at blive anvendt paa anden Maade end som Levnedsmiddel.

Bestemmelsen under a) omfatter enhver Sygdom, herunder ogsaa Angreb, der hidrører fra ætsende Midler.

Under b) forstås ved Tilvirkning og Behandling ethvert Led i Levnedsmidlernes Frembringelse og Omsætning, herunder Opbevaring, Transport og Udlevering.

Bestemmelsen under c) omfatter ogsaa Forhold, som i sig selv ikke kan betragtes som sundhedsskadelige, men dog maa anses for uappetitlige, f. Eks. larveangrebet Chokolade, hvilket Forhold ikke har kunnet rammes efter den nugældende Lovgivning.

Til § 3.

I nærværende Bestemmelse er Forhandling af Kød og Kødvarer ikke medtaget, fordi der for denne Art af Levnedsmiddelhandel er givet særlige Regler i Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol.

De i Paragraffens 1. Stk. nævnte Former for Salg omfatter enhver Art af Forhandling, herunder Salg fra Stædeplads.

Konditorvarer omfatter ligesom det tilsvarende Begreb i § 12 i Beværterloven af 15. Marts 1939, Fløde- og Mælkeis, Chokolade, Sukkervarer, Marcipan og lign.

Naar Anmeldelsespligten for Tilvirkning af Levnedsmidler uden for Købstæderne m. v. er begrænset til den fabrikmæssige Tilvirkning, skyldes det, at man ikke har ment at burde foreskrive en saadan Pligt for Landbrugsvirksomheder, hvor der tilvirkes Levnedsmidler til Salg.

Anmeldelsespligten omfatter ogsaa de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Virksomheder, der imidlertid ikke behøver Sund-

hedskommissionens Godkendelse til at fortsætte, medmindre Virksomhedens Art forandres.

Som Betingelse for Godkendelse i Henhold til denne Paragraf kan Sundhedskommissionen stille de fornødne sundhedsmæssige Krav og nægte Godkendelse, saafremt disse ikke opfyldes. Derimod er Sundhedskommissionen ikke berettiget til at nægte at godkende en Virksomhed ud fra ikke-sundhedsmæssige Hensyn, f. Eks. fordi der allerede er tilstrækkelig mange Virksomheder af den paagældende Art i Kommunen. For saa vidt angaar de i § 4 omhandlede Forhold kan der ikke af Sundhedskommissionen stilles strengere Krav, end hvad der følger af Reglerne i nævnte Paragraf og de i Henhold hertil udfærdigede Bestemmelser eller har særlig Hjemmel i den paagældende Kommunes Sundhedsvedtægt, jfr. § 1, Stk. 5.

Til § 4.

De foreslaaede Bestemmelser skønnes at være saadanne Minimumskrav, som normalt kan kræves gennemført i praktisk talt alle Virksomheder, der fremstiller Levnedsmidler. Efter Henstilling fra Industriraadet har man dog foreslaaet en Adgang for Indenrigsministeren til at tillade Lempelser i disse Bestemmelser, hvilket navnlig kan ventes at ville faa Betydning for visse Arter af Virksomheder, der bestaar ved Lovens Ikrafttræden, samt i Tilfælde, hvor en fuldstændig Opfyldelse af Bestemmelserne ikke vil være rimelig af Hensyn til de særlige Fremgangsmaader, der benyttes inden for vedkommende Branche. Endvidere er der for at lette eventuelle Overgangsvanskeligheder for de enkelte bestaaende Virksomheder tillagt Sundhedskommissionerne Bemyndigelse til at tillade Lempelser i de her omhandlede Bestemmelser i de første 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Da der for flere Arter af Levnedsmiddelvirksomheder maa antages at blive Brug for mere detaljerede Regler, har man yderligere foreslaaet en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at give saadanne Bestemmelser. Ved Udfærdigelse af disse Regler vil der som andre Steder, hvor der i Lovforslaget tillægges Indenrigsministeren Bemyndigelse til at meddele supplerende Regler af Betydning for Erhvervene, blive givet de interesserede Erhvervsorganisationer Lejlighed til at udtale sig, idet Udfærdigelsen skal ske efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Søfart, eventuelt tillige med Ministeren for Landbrug og Fiskeri, jfr. Lovforslagets § 20.